

med hensyn til at begunstige. Det har for mig været det afgørende, og jeg vil godt bede hr. Flemming Kofod-Svendsen om at vurdere forslaget i det lys. Jeg mener faktisk, at fordi vi har sat reglerne op på den måde, vi har, er der en ordentlig sammenhæng i tingene, som jeg kunne forestille mig at hr. Flemming Kofod-Svendsen måske også kan se klogskaben i efter en nærmere overvejelse.

Men jeg siger tak for bred tilslutning til forslaget, og jeg håber, at hvis der måtte være udestående spørgsmål, eksempelvis som dem, der blev rejst af hr. Flemming Kofod-Svendsen, kan vi give dem en god behandling under udvalgets arbejde med forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 147: Forslag til lov om ændring af lov om skattefri virksomhedsomdannelse, virksomhedsskatte-loven og fusionsskatte-loven. (Lempelse af betingelserne for omdannelse af virksomheder med flere ejere samt indførelse af krav om fuldt vederlag i aktier eller anparter m.v.). Af skatteministeren (Ole Stavad). (Fremsat 17/12 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frode Sørensen (S):

Da Socialdemokratiets ordfører, hr. Per Kaalund, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre hans ordførertale:

Det første formål med lovforslaget er at forhindre, at en virksomhedsejer skattefrit kan trække penge ud af sin virksomhed ved at om-

danne den til et selskab, og især to forhold skal stoppes: Det første er, at efter de gældende regler kan ejeren få 25 pct. af betalingen som et tilgodehavende i det nydannede selskab; umiddelbart efter omdannelsen udbetales beløbet skattefrit. Det andet er, at hvis der lige inden omdannelsen optages et stort lån, lægges gælden i det nye selskab, mens låneprovenuet holdes uden for.

For at sikre en normal betaling lægger lovforslaget derfor op til, at den fulde betaling – altså ikke minus de 25 pct. til ejeren – fremover skal gives som aktier eller anparter i selskabet, og at alle pengene fra lånet og gælden skal overdrages til selskabet. Samtidig imødekommer forslaget et ønske fra erhvervslivet om at lempe betingelserne for skattefrit at omdanne virksomheder med flere ejere, typisk interessentskaber. Efter de gældende regler er det vanskeligt, fordi det for det første kræves, at alle ejere skal have ensartet afskrivningsgrundlag, og for det andet at samtlige ejere skal have status som hovedaktionærer. Derfor ophæves kravet om ensartet afskrivningsgrundlag for ejerne, og kravet om, at alle ejere skal have hovedaktionærstatus, skal kun omfatte visse anpartsselskaber.

Lovforslaget, som skal træde i kraft den 1. januar 1999, har været sendt til høring, og der har været nogen kritik, især fra advokater og revisorer og især vedrørende følgende tre forhold: ikrafttrædelsestidspunktet, at alle aktiver og passiver skal indgå, og at lovforslaget kan vanskeliggøre generationsskiftet. Men Socialdemokratiet anbefaler lovforslaget til vedtagelse og er selvfølgelig parat til at drøfte spørgsmålene i udvalget.

Svend Aage Jensby (V):

Socialdemokratiets ordfører har peget på to områder, hvor den nugældende lovgivning om skattefri virksomhedsomdannelse kan give anledning til misbrug eller i hvert fald u hensigtsmæssige dispositioner, nemlig ved at optage lån og lægge gælden i selskabet og få provenuer ud i personlig formuesfære og ved, at kun 75 pct. af vederlaget for virksomheden skal erlægges i aktier. Jeg er enig i, at de to punkter kan give anledning til misbrug, og derfor kan Venstre støtte, at der gribes ind heroverfor. Vi er også enige i, at det er hensigtsmæssigt, at omdannelse af bl.a. interessentskaber bliver gjort nemmere.

Vi ønsker en række forhold drøftet under udvalgsarbejdet. For det første nævnes det, at der sker en begrænsning i udnyttelsen af uudnyttede fradragsberettigede tab ifølge aktieavancebeskatningsloven, nemlig at de ikke kan fremføres; det fremgår bl.a. af bemærkningerne på side 4. Vi ønsker at få nærmere belyst, om det er rimeligt, og om det er hensigtsmæssigt.

Vi ønsker også at få belyst spørgsmålet om ikrafttrædelsesbestemmelsen. Det fremgår af høringssvarene – og jeg synes i øvrigt, det er en udmærket idé at lade høringssvarene og ministeriets kommentar til dem optrykke i bemærkningerne – at med hensyn til ikrafttrædelsesdatoen ønsker flere af de hørte, at den fastsættes til den 1. juli 1999. Der er også rejst spørgsmål om, hvorvidt alle aktiver og passiver skal indgå i omdannelsen, og det er påpeget af nogle, bl.a. Landbrugets Rådgivningscenter, at den bestemmelse kan give anledning til nogle vanskeligheder.

Disse ting og andre detaljer i lovforslaget ser vi gerne bliver genstand for en nærmere drøftelse og behandling i udvalget, men vi er positive over for forslaget.

Flemming Hansen (KF):

Der er her tale om et lovforslag, om hvilket regeringen i sine bemærkninger til det siger, at det har til formål at lette omdannelsen af virksomheder med flere ejere.

Jeg må nok sige, at når man har læst lovforslaget, er det ikke ligefrem ordet lettelse, der falder mest i øjnene. For mig at se er der tale om, er, at man på mange områder komplicerer tingene og gør det vanskeligere for virksomhederne at arbejde med dem. Det bekræftes også af de mange henvendelser, der allerede er sendt til Folketingets Skatteudvalgs medlemmer, og af høringssvarene, som så udmærket er optrykt, at forslaget på en eller anden ubehagelig måde – ikke direkte, men indirekte – har en form for tilbagevirkende kraft, som vi ikke bryder os om.

Det er også det gennemgående træk i de henvendelser, revisorernes organisationer og de enkelte firmaer har givet os, at selv om forslaget ikke formelt har tilbagevirkende kraft, må man sige, at det har det alligevel, når det er fremsat den 17. december 1998 og først kommer til behandling nu, men reelt har virkning fra den 1. januar 1999, selv om det ikke fremgår af forslaget.

Vi synes, der er noget godt i forslaget, og vi synes, der er noget skidt, nogle ting, der er uri-

melige. Men vi har det synspunkt på skatteområdet, at det ikke nytter at sætte hårdt mod hårdt. Vi må sætte os sammen om forhandlingsbordet og prøve at få de knaster ud, som deler os, og prøve at nå til et fornuftigt forhandlingsresultat, for det er jo sådan med Skatteministeriets lovforslag, at der næsten altid er noget godt og noget mindre godt. Så er det, man under udvalgsarbejdet må se, hvor man ender til sidst, hvor vejen fører henad, og det arbejde er vi selvfølgelig indstillet på at deltage meget aktivt i.

Aage Frandsen (SF):

Som andre ordførere allerede har sagt, rummer dette lovforslag nogle nye regler, som skulle bidrage til, at noget af det misbrug eller i hvert fald nogle af de unddragelser med hensyn til at betale skat, som selvfølgelig hidtil har været helt lovlige, nu ikke længere er mulige.

Det drejer sig først og fremmest om den mulighed, der har ligget i, at man kan optage lån inden omdannelse af virksomheder og herefter udtage låneprovenuet fra virksomheden, så der opnås en dobbelt fordel ved den skattefri virksomheds omdannelse. Man opnår udsættelse med hensyn til beskatning af avancer, men en hævnning af det likviditetsmæssige provenu fra virksomhedens kapitalgevinster, og vi er enige i, at det nu sikres, at det bliver standset.

Vi er også tilfredse med ændringen vedrørende virksomheder med flere ejere, sådan at det afgørende ikke er ejerantallet, men at det er et spørgsmål, om det kun er for aktive deltagere.

Jeg vil godt anføre, at man måske godt kunne overveje at udvide det her til at omfatte, at også passiv virksomhed, f.eks. udlejningsejendomme, i højere grad kommer ind i denne ordning, så de ikke kan omdannes efter reglerne om skattefri virksomhedsdannelse. Det er altså et spørgsmål, om man på det punkt skulle gå længere end det, der ligger i lovforslaget.

Så er der også ordførere, og det ligger også i nogle af høringssvarene, der har berørt det problem, som selvfølgelig er et problem, nemlig hvornår skal en lov træde i kraft i forhold til, hvornår det er praktiskabelt.

Principielt må det jo være sådan, at loven først træder i kraft på det tidspunkt, hvor lovforslaget er vedtaget. Men i nogle tilfælde må man også sige, at hvis det skal have den effekt, som man gerne vil have, nemlig at der ikke er en hel masse, der lige skynder sig at sikre sig at

komme igennem, så er man nødt til at have et ikrafttrædelsestidspunkt, som ligger før loven er vedtaget. Men det er jo ikke det ønskelige, det er en undtagelse, og det her må vi så opfatte som en undtagelse.

Nu er det jo også sådan, at loven trods alt ikke træder i kraft den 17. december, så derfor kan man sige, at det ikke er det, som vi somme tider ser, netop når det drejer sig om skattelove, at de træder i kraft på fremsættelsestidspunktet.

Jeg vil godt gøre den principielle bemærkning, at det er noget, vi skal overveje, hver gang vi vedtager love, hvor ikrafttrædelsestidspunktet ligger tidligere end det tidspunkt, hvor loven er vedtaget.

Men i det her tilfælde mener vi altså, det er rigtigt at sige, at det tidspunkt, der ligger i lovforslaget med hensyn til ikrafttræden, er det rette tidspunkt, ellers opnår vi ikke en del af hensigten med det her lovforslag.

Klaus Kjær (DF):

Efter de regler, der gælder i dag, kan ejeren få udbetalt 25 pct. af betalingen for virksomheden i forbindelse med en omdannelse, og denne udbetaling fremkommer som et tilgodehavende i det nydannede selskab. Beløbet kommer ikke til beskatning hos virksomhedsejeren, da der formelt er tale om, at det nye selskab indfrier sin gæld til virksomhedsejeren.

Ordningen har endda, jeg vil næsten sige været misbrugt på en sådan måde, at det ikke er ualmindeligt, at der i dag i forbindelse med omdannelse af virksomhed sker det, at ejeren inden omdannelsen optager et stort lån og lægger gælden ind i selskabet, mens pengene for lånet holdes udenfor. På den måde kan værdistigninger i den omlagte virksomhed realiseres uden beskatning, og ejeren beskattes først, når ejeren sælger aktier eller anparter i selskabet.

Det foreslås derfor med lovforslag nr. L 147, at den fulde betaling af ejeren fremover skal gives som aktier eller anparter i selskabet, og at hele virksomheden og dermed både gælden og pengene fra lånet skal overdrages til selskabet. Det er i sig selv et ganske rimeligt krav, at man på den måde sikrer sig, at der ikke sker unddragelse af indkomstbeskatning.

Lovforslaget imødekommer samtidig et ønske fra erhvervslivet om at udvide adgangen til skattefrit at omdanne personligt ejede virksomheder med flere ejere til selskaber.

Af høringssvarene fremgår det, at der har været indsigelser mod datoen for lovens ikraft-

træden, idet det er hævdet, at der er tale om lovgivning med tilbagevirkende kraft. Indsigelserne kan være relevante, men der er også et andet hensyn, nemlig at undgå et stort antal omdannelser for at trække flest mulige midler skattefrit ud af virksomhederne inden lovens ikrafttræden.

Det er altid betænkeligt at lovgive med tilbagevirkende kraft, men efter Dansk Folkepartis opfattelse er det nødvendigt i denne her sag for at undgå fortsat spekulation indtil lovens ikrafttræden. Dansk Folkeparti støtter naturligvis ikke, at man tillader en fortsat spekulation, sådan at firmaerne kan disponere allerede for indeværende indkomstår på en sådan måde.

Dansk Folkeparti ser overvejende positivt på forslaget, men der er dog nok et par løse ender, f.eks. hvorvidt der bliver tale om stramninger af successionsmulighederne i forbindelse med generationsskifte, og at disse undersøgelser nok bør drøftes nærmere under udvalgsbehandlingen.

Men overvejende positivt fra Dansk Folkeparti.

Sonja Albrink (CD):

Jeg vil på CD's vegne endnu en gang beklage, at ministeren har fremsat forslaget 14 dage, før det skal have sin virkning, og jeg vil også gerne henstille, at ministeren udskyder virkningstidspunktet, så det ikke skal gælde fra 1. januar 1999. Vi synes i CD, det er urimeligt over for alle de virksomheder, der har planlagt i god tro.

Det svarer jo, vil jeg sige til ministeren, til at fremsætte et forslag den 30. december 1998 om nedsat hastighed for biler i byerne fra 50 km/t til 30 km/t og så vedtage loven den 31. maj 1999 og derefter sende bøder til alle, der kørte 50 km/t fra januar til maj. Vi håber, at ministeren vil tænke sig om endnu en gang.

Dertil kommer også, at vi i CD mener, at lovforslaget er i grundlæggende modstrid med et ønske om at forbedre generationsskiftet i dansk erhvervsliv, og i CD mener vi, at det endnu en gang er sabotage mod det generationsskifteudvalg, som CD fik nedsat.

Denne gang er ministeren ude efter virksomhedsomdannelser, og det er endnu et forslag mod generationsskifte i danske virksomheder, som vi beklager at ministeren ikke har lært at respektere.

Der er også positive tiltag i lovforslaget, vil jeg gerne sige på CD's vegne, men det burde være behandlet i generationsskifteudvalget. Ud

over det grundlæggende problem med fremsættelsesdato og ikrafttrædelsesdato giver høringsssvarene ifølge CD også anledning til, at vi under udvalgsbehandlingen tager flere ting op.

Morten Helveg Petersen (RV):

Med lovforslaget udvides adgangen til skattefrit at omdanne personligt ejede virksomheder til selskaber. Hensigten er at forhindre, at en ejer skattefrit kan trække penge ud af virksomheden ved at omdanne den til et selskab. Det er ikke muligt at tage penge ud af virksomheden i forbindelse med omdannelsen. Den fulde betaling til ejeren skal fremover gives i aktier eller anparter i selskabet. Hele virksomheden, dvs. både gælden og pengene for lånet, skal overdrages til selskabet.

Samtidig udvides adgangen til skattefrit at omdanne personligt ejet virksomhed med flere ejere til selskaber, og det finder vi positivt i Det Radikale Venstre.

Vi kan støtte lovforslaget.

Frank Aaen (EL):

Det er jo oplagt en fidus, der hermed fjernes, og jeg synes, det er meget interessant, at Venstre og De Konservative i den grad er så optaget af, at folk søreme skal have lov til at udnytte en fidus, som aldrig burde have været der, som er helt urimelig, og som er en skattefidus for nogle til at berige sig på bekostning af alle os andre. Jeg synes, det er sigende for den moral, som højresiden i Folketingssalen er i besiddelse af, som altid går ud på at beskytte dem, som har penge nok, og som kan spekulere sig til en gevinst på vi andres bekostning.

Jeg vil godt bruge anledningen til at spørge skatteministeren: Hvor længe har denne her fidus været kendt?

Jeg kan altså huske, jeg har læst om den. Det er jo det interessante, og vi har jo været inde på det ved tidligere behandlinger, når vi har stoppet skattefiduser, at de typisk har været kendt af myndighederne i en lang årrække, før vi tager initiativer til at stoppe dem. Jeg kunne også godt tænke mig at spørge: Hvad er egentlig talt begrundelsen for, at vi ikke for længst har stoppet den fidus?

Hermed være også sagt, at vi grundlæggende er positive over for lovforslaget. Vi vil støtte det, og vi vil også støtte ikrafttrædelsesdatoen, som for vores skyld gerne kunne være den 17. december 1998. Jeg synes ikke engang, der var grund til, at de 14 dage op til nytår lige kunne

bruges. Det er jo sådan med skattelovgivningen, når vi indfører afgifter, at hvis vi skal have dem til at virke, bliver vi nødt til at lave en dato fra ca. fremsættelsestidspunktet. Det har vi ikke noget problem med, selv om vi selvfølgelig principielt er imod lovgivning med tilbagevirkende kraft.

Det eneste problem, vi har, som vi lige vil prøve at rejse under udvalgsarbejdet, er, om den udvidede mulighed for skattefri omdannelse giver øgede muligheder for skattespekulation. Der har jeg noteret mig med tilfredshed, at anpartsprojekter selvfølgelig er undtaget fra denne lovgivning. Jeg er meget glad for, at man ikke dér åbner en ladeport, men vi vil med spørgsmål lige sikre os, at der ikke er andre fiduser, som kan blive tilgodeset ved denne ændring af loven.

Hvis ikke der dukker noget op dér, er vi indstillet på at støtte lovforslaget.

Kim Behnke (FP):

At spekulere betyder jo at tænke sig om, og med den skattelovgivning, vi har i Danmark, er der god grund til, at man tænker sig om.

Når Enhedslisten er så optaget af at få stoppet spekulation, må det være et ønske fra Enhedslisten, at befolkningen opfører sig som dumme skatteborgere, der bare betaler, uanset hvad der bliver præsenteret af Folketinget.

Se, i Fremskridtspartiet har vi den opfattelse, at pengene starter med at ligge hos borgerne, de starter ikke med at ligge hos staten. Pengene starter med at ligge hos borgerne, og så betaler de helst så lav en skat som overhovedet muligt. Det omvendte synspunkt, gående ud på at alle pengene som udgangspunkt ligger hos staten, og så skal borgerne tigge og bede om at få nogle af dem refunderet eller betale så lidt som muligt, tigge og bede om at have så lav en skat som muligt, er en forkvaklet måde at se tingene på.

At man udnævner det her forslag til at være et forslag, der skal stoppe en skattefidus, er simpelt hen, fordi to tredjedele af Folketingets medlemmer aldrig nogen sinde har været beskæftiget med at drive erhvervsvirksomhed. De gør sig ikke de mindste forestillinger om, hvad det vil sige at starte virksomhed i Danmark, være virksomhedsigangsætter, virksomheds-ejer, og de problemer, man står over for, når virksomheden vokser.

Man skal have mulighed for at ændre virksomhedens struktur til f.eks. selskabsform. Man

har en teoretisk forestilling om, at de, der sidder ude i erhvervslivet, er folk, der bare er ude på at snyde og bedrage. Sagen er jo den i Danmark, at man skal være mere end overordentlig heldig for overhovedet at få et overskud ud af det at drive erhvervsvirksomhed.

Hvis man har startet en virksomhed, hvis man har gjort den enorme, samfundsgavnige indsats at få en virksomhed startet, hvis man efterfølgende har været så heldig for vort samfund, at det går godt for den virksomhed, at man er begyndt at ansætte medarbejdere, man har eksport, man har ekspansion, så burde vi alle sammen være mere end tilfredse.

Men på et eller andet tidspunkt vil den virksomhedsejer naturligvis stå i den situation, at han skal overveje: Bliver det her ved med at gå i personligt ejet form, eller skal jeg overgå til f.eks. selskabsform?

Det erkendte Folketinget jo også, da vi for efterhånden mange år siden opfandt virksomhedsskatteordningen netop med det formål at kunne værne folk, så den dag, det gik galt for deres virksomhed, mistede de ikke hele deres personlige indkomst, formue osv.

Man forestiller sig altså, at disse virksomhedsejere, når de overgår til en anden form, nemlig selskabsformen, sandelig ikke må tage nogen penge ud af foretagendet. Vi har med de heldigvis meget pædagogiske og velbeskrevne eksempler, som vi allerede har fået oversendt i Folketingets Skatteudvalg, fået beskrevet, hvordan virkeligheden er derude. Det er et vrangbillede, hvor man minsandten udnævner det til at være skattesvind, skattesvig, skatteunddragelse, når man trækker nogle penge ud af selskabet.

Som der gøres opmærksom på, går de penge altså til personbeskatning, og da selskabsskatten i Danmark heldigvis er lavere end den alt for høje personskat, så gør folk det jo ikke for at lave skatteunddragelse, men fordi de har brug for nogle penge til at leve for.

Hele den problemstilling, der ridses op i den første halvdel af lovforslaget, kan vi i Fremskridtspartiet overhovedet ikke nikke genkendende til, og de forestillinger, man gør sig om, hvordan man skal opgøre de her ting, ja, de svarer jo til, at man efter at have blandet koldt og varmt vand forestiller sig, at man med et par lovparagraffer kan adskille det igen.

Det kan ikke lade sig gøre, og der vil blive nogle absurde afgørelser, som folk så skal trækkes med op igennem skattesystemet, og i årevis

skal de spille tid, advokatbistand, revisorbistand osv. på at slås med skattemyndighederne, fordi de træffer en eller anden absurd afgørelse i deres forsøg på at skille det kolde og det varme vand igen.

De virksomhedsejere og de iværksættere burde bruge deres kræfter på at drive virksomhed og ikke på at slås med skattemyndighederne. Så hele den første halvdel af det her forslag kan vi af indlysende grunde ikke støtte, og vi håber, at de fuldstændig korrekte indvendinger, der allerede er gjort, vil regeringen og skatteministeren tage højde for og ikke deponere deres politiske vilje i Enhedslistens og hr. Frank Aaens lomme, for man gør skade mod dansk erhvervsliv, hvis man vedtager de her bestemmelser.

Den anden halvdel af lovforslaget, mulighed for at flerejede virksomheder uden skattebetaling kan overgå til selskaber, er nødvendig og fornuftig, og den støtter vi naturligvis. Men vi håber sandelig, at udvalgsarbejdet kan få gjort forslaget langt mere erhvervsvenligt, end tilfældet er, som det ligger her. Det her vil være at gøre det danske samfund en bjørnetjeneste.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg skal sige kort, at vi i Kristeligt Folkeparti synes, det er et fornuftigt forslag, der er fremsat.

Der kan være nogle detaljer – det kan vi se af de forskellige ting, der er kommet frem under høringsvarene – som vi vil kigge lidt nærmere på.

Men vores grundholdning er positiv.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Også her vil jeg gerne takke for en overvejende positiv reaktion. Jeg synes egentlig, hr. Frank Aaen var lidt for hård ved specielt Venstres ordfører.

Jeg hørte heller ikke fra Venstres ordfører en afstandtagen fra ikrafttrædelsesbestemmelsen. Han sagde, at han gerne så, at vi drøftede den – og det giver jeg gerne tilsagn om – hvorimod den konservative ordfører var væsentlig mere og væsentlig stærkere afvisende på det punkt.

Hr. Aage Frandsen, der også gav tilslutning – og tak for det – rejste spørgsmålet om passiv virksomhed med udlejningsejendomme. Vi har faktisk været inde i de overvejelser, vil jeg sige til hr. Aage Frandsen, men også dér får vi jo visse problemer med at tage hele virksomheden med ind. Vi kommer ind i nogle mærkelige afgrænsninger, for en del af de virksomheder,

som kommer ind i en omdannelse, benytter måske selv en del af en ejendom og udlejer måske hovedparten af ejendommen. Vi har faktisk været inde i overvejelserne, og dem fortsatte vi også gerne. Det er altså ikke sådan, at vi ikke har været omkring den problemstilling med at omdanne passiv virksomhed, og jeg kan godt følge hr. Aage Frandsen, men en analyse og nogle praktiske problemer i den sammenhæng, som vil give nogle mærkelige afgrænsninger, har fået os til ikke at tage dem med. Men det får vi jo mulighed for også at kunne veksle ord om og eventuelt svare på spørgsmål om under udvalgsarbejdet.

Tak til hr. Klaus Kjær. Jeg synes, det var en meget nøgtern ordførertale i modsætning til f.eks. hr. Kim Behnkes.

Jeg kan ikke rigtig forstå – og det er faktisk både til hr. Flemming Hansen og til hr. Kim Behnke – at man definerer det at være erhvervsvenlig som det at give nogle muligheder for at tage penge skattefrit ud af virksomhederne. Det er dem, vi lukker her.

Regeringen har den grundlæggende holdning, at det skal være godt at drive virksomhed i Danmark. Vi skal have konkurrencedygtige erhvervsskatteregler; det skal være muligt på gode vilkår at konsolidere sin virksomhed, fordi det, at man kan konsolidere sin virksomhed, er meget afgørende for, at man også har modstandskraft, når der kommer blæsevejr, at man har kræfter til at udvikle og forske, og at man har kræfter til at opdyrke nye markeder.

Derfor mener jeg, det er direkte erhvervsuvenligt – og kan være direkte erhvervsskadeligt – hvis det er sådan, at man giver skattemæssige præmier og incitamenter til at tage pengene ud af virksomhederne mere eller mindre skattefrit.

Efter regeringens opfattelse er pendanten til det at have ordentlige, gode, attraktive, konkurrencedygtige erhvervsskatteregler, at i det øjeblik den erhvervsdrivende, hvad enten det så er en aktionær, eller det er en selvstændig erhvervsdrivende i øvrigt, tager penge ud af virksomheden til privat disposition, bør der selvfølgelig være en differencebeskatning svarende til den samlede beskatning, som alle danskere betaler.

Jeg mener, det er en afgørende forudsætning for, at vi kan have tilstrækkelig gode konkurrencedygtige erhvervsskatteregler, og det, som det her forslag indebærer, er lige nøjagtig, at vi fastholder de gode erhvervsskatteregler, vi har

opbygget – virksomhedsskatteordning med opsparing til en lavere kontoskat m.v. – og også det kan indgå i en virksomheds omdannelse. Men pengene bør selvfølgelig ikke kunne tages ud til privat disposition, uden at der sker en normal beskatning.

Det er måske ikke så overraskende, hvad hr. Kim Behnke mener, men jeg glæder mig over, at de fleste øvrige partier og ordførere har signaleret det modsatte. Det mener jeg også er en front vi bør hjælpe hinanden med at holde, for det er en forudsætning for, at vi også kan sikre, at vores erhvervsbeskatning er tilstrækkelig god. Det er også en bemærkning til fru Sonja Albrink, som jeg tror har behov for lige at tænke sagen igennem endnu en gang; måske er fru Sonja Albrink blevet mødt med nogle argumenter, som ikke helt svarer til den dagsorden, som også CD normalt har på beskatningsområdet.

Om ikrafttrædelsen vil jeg sige, at den jo har været nødvendig, hvis ikke vi skulle det sidste store fix med ret omfattende omdannelser. Det her er jo ikke noget, der kommer som en tyv om natten, det har været kendt igennem lang tid. Forslaget har, som det fremgår, været ude til høring i brede kredse. Det har været bebudet i regeringens lovkatolog tilbage fra oktober, så alle har vidst, at det her forslag var på vej.

Hvis det var sådan, at vi ikke gav det ikrafttræden den 1. januar, ville det betyde, at virksomheder, der starter på et regnskabsår den 1. januar eller senere, ikke kan benytte det her. Det er jo ikke en ikrafttrædelsesdato på samme måde, som vi indimellem oplever vi har været nødt til at have med afgifter, hvor vi siger, at hvis man handler bil efter den dato, er det en ny afgift. Det er en regel, der betyder, at man kan lave en virksomhedsomdannelse indtil den 30. juni 1999, der får virkning for det regnskabsår, der startede den 1. januar 1999. Så jeg mener, at tingene også i forhold til de hensyn, vi forsøger at tage, de mål, vi forfølger, og den afbalancering, der er også på det punkt, hænger sammen, er ordentlige, og jeg vil takke et flertal for, at det er der givet en foreløbig positiv melding på her under førstebehandlingen.

Kim Behnke (FP):

Jeg tror, at skatteministeren ville gøre sig selv og det danske samfund en tjeneste ved at prøve at analysere, hvad der egentlig sker, når der er nogen, der starter egen virksomhed.

De pågældende personer har to valgmuligheder: Enten kan de fortsætte med at være lønne-

de f.eks. ingeniører i virksomheden, få deres løn udbetalt, spare op til pension, og ægtefællens indkomst kan gå til familien og børn og til hus og bil, og hvad der nu ellers er. Det kan de fortsætte med som lønmodtagere uden nogen som helst bekymringer. Eller også kan de sætte sig ned en aften og sige: Jeg starter egen virksomhed, jeg lader mig momsregistrere, jeg begynder at producere en vare.

Prisen, den familie betaler, er i Danmark meget høj, for ud over, at man skal indskyde sin egen arbejdskraft, som oftest er til en timebetaling, der ligger under halvdelen af minimumsbetalingen på arbejdsmarkedet, med en arbejdstid fra tidlig morgen til meget sent på aftenen, har man det, man kalder vandgrødsårene, nemlig alle de år, hvor familien ikke har råd til at tage på ferie, hvor familien ikke har råd til noget som helst. Hver eneste krone, der er tilovers, går til at få denne virksomhed i gang. Ægtefællen indgår også, hjælper til om aftenen, børnene hjælper til i weekenderne med at prøve at få pakket de ting, der skal være på posthuset om mandagen, og ordrer, der skal leveres.

På et eller andet tidspunkt vokser den virksomhed, bliver en succes, begynder at ansætte medarbejdere osv., og så er det, revisoren siger til den, der har startet virksomheden: Ved du hvad, inden det her bliver alt for stort, synes jeg, det er en god idé, at du laver det om til et anpartsselskab eller til et aktieselskab. Det beslutter vedkommende sig så for. Hvornår kan vedkommende nogen sinde få kompensation for de mange år med vandgrød og de mange år, hvor hele familien har lidt afsavn? Svaret er: Aldrig nogen sinde, medmindre man vil tage penge ud til 65 pct. marginalbeskatning eller noget i den stil.

Skatteministeren glemmer fuldstændig, at det er det, der er virkeligheden, og når folk i dag overvejer, om de skal starte egen virksomhed, ryster alle på hovedet og siger: Hold fingrene langt væk, for du får så mange hårde år. Det er jo ikke dem alle sammen, der hedder Bill Gates og starter en milliardforretning med det samme. Langt, langt størsteparten af dem, der starter virksomheder i Danmark, har mange år, hvor det er meget træls, som vi kalder det i Århus. Det får de aldrig nogen sinde kompensation for, og det mener vi de skal have en mulighed for, uden at skatteministeren skal stå på lur og forlange 65 pct., for skatteministeren har intet foretaget sig i retning af, at den virksomhed kunne knokle sig op til at blive en succes.

Det er det verdensbillede, Fremskridtspartiet har omkring start af egen virksomhed og de problemer, der opstår den dag, den overgår til selskabsform. Det er derfor, at vi kigger på forslaget, der foreligger, med de øjne. Det er ikke, fordi vi ønsker at gavne nogen spekulanter, og ikke, fordi vi ønsker, at der skal foregå fup og svindel, men fordi de mennesker har et rimeligt krav på at få kompensation for de afsavn, de har lidt.

Skatteministeren (Ole Stavad):

To bemærkninger til hr. Kim Behnke:

Hvis vi nu tager hr. Kim Behnkes case med virksomheden, der bliver en succes, kan jeg altså så ikke begribe, at hr. Kim Behnke mener, det er erhvervsvenligt og samfundsklogt, at man i forbindelse med en omdannelse af den virksomhed, der er blevet en succes, giver præmie for at tage egenkapitalen ud af virksomheden. Der er en stor risiko for, at den så holder op med at være en succes. Det er det ene.

Det andet: Den tåreperser af en historie, hr. Kim Behnke her fortalte, som egentlig var grundlaget for meget af det, der bar vores skatteregler frem til 1993, var lige nøjagtig det, der var drivkraften, benzinen, for det, der endte i danmarkshistoriens største røveri: selskabstømningerne. Da havde man nogle af de samme ideer som hr. Kim Behnke og sagde, at nu måtte vi hellere gøre det attraktivt, at man i forskellige sammenhænge kunne tage pengene ud, og det betød, at der så var en hel masse selskaber, der kunne handles med.

Derfor er resultatet, stort set hver gang man prøver at tænke i de baner, hr. Kim Behnke har refereret her, at det så bliver plattenslageren, der render med kassen, og ikke den hårdt arbejdende selvstændige erhvervsdrivende. Hvis det er sådan, at vi i stedet for fortsætter det spor, som regeringen har lagt, med at sænke skatteprocenterne for alle mod til gengæld at fjerne særreglerne, undtagelserne, fiduserne, og bruge de penge, vi får ind, til at sætte procenterne ned, som vi gjorde i 1993, og som vi igen har gjort med den skatteændring, der skete med pinsepakken i juni måned sidste år, så tror jeg egentlig, at hr. Kim Behnke også tjente dem, som han holder de flotte taler for, bedre i fremtiden.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 148: Forslag til lov om indgåelse af tillægsaftale til den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale.

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 17/12 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frode Sørensen (S):

Grønlandsfly har åbnet en international flyrute. Derfor denne tillægsaftale, som følger de nuværende principper, som Danmark også ønsker at indføre i dobbeltbeskatningsaftalen. Med en gennemførelse af lovforslaget vil situationen være den, at et besætningsmedlem, der arbejder om bord på et fly i international trafik tilhørende et selskab hjemmehørende i Grønland, og som bor i Grønland, kan beskattes dér af denne indkomst. Et besætningsmedlem, der bor i Danmark, beskattes i Danmark og i Grønland.

Lovforslaget skønnes at medføre et provenutab på en halv til en hel million kroner årlig som følge af lempelsen i den danske skat.

Socialdemokratiet kan anbefale lovforslaget.

Jeg skal lige for god ordens skyld gøre opmærksom på, at jeg taler i stedet for den socialdemokratiske ordfører, hr. Per Kaalund.

Svend Aage Jensby (V):

Venstre kan støtte lovforslaget.

Brian Mikkelsen (KF):

Det Konservative Folkeparti kan også støtte lovforslaget.

Aage Frandsen (SF):

SF kan støtte lovforslaget, fordi det er en udbygning efter de samme principper, som gælder i den eksisterende ordning.

Klaus Kjær (DF):

Lovforslaget går i sin enkelhed ud på, at Folketinget bemyndiger regeringen til at indgå ændringer i den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale, som så medfører, at løn udført for arbejde om bord på luftfartøj, som anvendes i international trafik, kan beskattes i den del af riget, hvor foretagendets virkelige ledelse har siddet.

Lovforslaget skønnes ikke at medføre nævneværdige erhvervsøkonomiske, provenumæssige eller administrative konsekvenser. Således tales der i bemærkningerne om et beskedent dansk provenutab i størrelsesordenen ½-1 mio. kr. årligt som følge af den foreslåede lempelse i den danske skat, som bliver resultatet af lovforslagets gennemførelse.

Dansk Folkeparti ser positivt på lovforslaget.

Sonja Albrink (CD):

Også CD kan støtte forslaget.

Morten Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre kan støtte forslaget.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten kan med samme argumentation som de tidligere ordførere støtte forslaget.

Kim Behnke (FP):

Min Fremskrittssjæl bliver altid bekymret, når vi har et forslag, som alle partier går ind for. Så har jeg altid på fornemmelsen, at der er et eller andet, man har overset.

Der er ikke meget at overse i det her forslag, og som det ligger præsenteret for os, ser det jo godt og fornuftigt ud. Så Fremskridtspartiets holdning er også den som så mange andre ordføreres, at vi støtter forslaget, medmindre vi under udvalgsarbejdet skulle blive præsenteret for en byge af henvendelser fra kabinepersonaleforeninger og sømænd og andre, der pludselig gør opmærksom på, at vi har overset et eller andet, når vi ændrer de her regler. Men med udsigt til, at det nok ikke sker, så forventer vi også at støtte forslaget.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Også Kristeligt Folkeparti støtter forslaget.